

Arbejdere og Smaafaarsfolk, der ere Medlemmer af Sygekasserne. Derfor finder jeg det ogsaa mindre rigtigt at kaste Byrden over paa Kommunerne, fordi de Folk, der skulle hjælpes, ikke staa saa nær ved fattigvæsenet, saa det forekommer mig ikke, at den Grund er tilstrækkelig til at stemme mod Ændringsforslaget under Nr. 18. Hvad er det, vi tilsigte ved Nr. 18? Vi tilsigte det, at give Sygekasserne saa meget Selvfrye som muligt og foreneligt med den Understøttelse og det Tilsyn, de skulle have. Jeg kan ikke se, hvorfor Offentligheden absolut skal forbyde Sygekasserne at yde Penge, naar de ville det, i Stedet for baade Penge, Sygehusbehandling og Lægehjælp. Vi kunne ikke forstaa, hvorfor Tjenestefolk f. Ex. ikke maa slutte sig sammen og sige: Vi ville blot have Læge og Medicin, for vi have Kosten i Forveien ifølge Tyndeloven. Vi kunne ikke forstaa, hvorfor smaa Bestillingsmænd, der mulig have fri Læge, ikke have Lov til at slutte sig sammen og sige: Vi ville blot have fri Sygehusbehandling og Medicin. Det er det, vi tilsigte ved Nr. 18. Vi kunne ikke indse, hvorfor overhovedet Lovgivningsmagten saaledes skal blande sig ind i Foreningslivet og gribe ind med haard Haand og sige: Saadan skal det være og ikke anderledes. Det forstaa vi ikke. Mindretallet kan ikke forstaa, hvorfor en Forening ikke skal have Lov til at sige: Vi slutte os sammen, men vi have ikke Raad til at tage Børnene med; Børneskyldommene ere af den Bestaaffenhed, at der som oftest ikke behøves Lægehjælp, men vi frygte for, at visse af Medlemmerne skulle være altsor tilbøielige til at bruge Læge, naar Børnene komme med; derfor lade vi dem udenfor. Det er kun byrdefuldt at tage dem med, og vi evne det ikke, naar vi skulle opfylde det Hele. Jeg kommer atter tilbage til det, at vi maa huske paa, at det blot er de bedre stillede Smaafaarsfolk, der er Tale om; men deres Indtægter ere kummerlig smaa alligevel, naar man ser hen til, hvad der skal til for at leve ordentligt og have et ordentligt Hjem. Og det forekommer os da saa meget mindre betænkelig for det høie Thing at gaa ind paa den Ændring, naar der ses hen til, at forsaavidt en Sygekasse ikke fyldestgjør alle de opstillede Betingelser, men f. Ex. kun yder Penge eller alene Lægehjælp eller Sygehusbehandling, saa skal den ogsaa kun have et Tilskud af det Offentlige, der svarer til en Fjerdedel af det samlede Medlemsbidrag. Det ligger i Sagens Natur, at saasnart en Sygekasse kan yde mere Hjælp, vil den gjøre det helt, og navnlig da Landsygekasserne, der

have den største Fortjeneste ved Kontingentet pr. Medlem, ville gjøre, hvad de kunne for at komme med saa meget som muligt, saa man behøver virkelig ikke at frygte for, at denne Bestemmelse skal blive misbrugt, og den er fornudden. Jeg vil nødig opstille Noget, der kun har theoretisk Betydning; men den Bestemmelse vil tillige have praktisk Betydning. Jeg tvivler ikke om, at naar man først faar Sygekasserne ind under denne Bestemmelse i Nr. 18, og de først faae opfyldt Betingelserne delvis, saa at de faae den delvise Understøttelse, ville de snart stræbe efter at faae den hele Understøttelse. Jeg tvivler ikke om, at dette vil ske, thi det er jo deres egen Interesse at gjøre det. At det foreløbig er fornødent, har jeg erkundiget mig om ved at gennemgaa Sygestatistikken. Sagen er i det Hele saa godt oplyst fra den nedsatte Kommissions Side, at man har Falka at holde sig til. Der oplyses det Side 130, at af de 759 Sygekasser, om hvilke man veed fuld Bested — om lidt over 900 veed man Noget, men kun fuld Bested om 759 — af disse 759 altsaa, som jo maa antages at være de mest vel udviklede, er det kun 354, der fuldt ud fyldestgjøre de Maal, som her stilles op. Sa, jeg tør ikke engang sige, at de fyldestgjøre det fuldt ud, men det er oplyst, at de yde baade Lægehjælp og Penge samt Sygehusbehandling. Om de yde Tilstrækkeligt i de Retninger, findes selvfølgelig ikke oplyst. Altsaa knap Halvdelen, 354, virke fuldt ud fyldestgjørende; der er ikke mindre end 316, altsaa næsten lige saa mange, som kun yde Penge alene. Hvorfor vil man nu absolut ikke have dem med? Hvorfor vil man gribe ind med saa haard Haand? Hvorfor vedtage en saadan Lov, af hvilken Art vi for Resten have vedtaget flere i de foregaaende Samlinger, men hvorom ogsaa baade Høre og Benstre sige til os, naar vi komme hjem: Kunne I ikke vedtage Andet end saadanne Love, kunne I lige saa godt lade være. (Modsigelse.) Jo, det høre vi baade fra Høre og Benstre, og det vil jeg sige her, at derjom vi vedtage denne Lov usforandret eller endog blot med Flexallets Ændringer, som dog have forbedret Forslaget betydeligt, er jeg tilbøielig til at tro, at Sygekasserne, naar de skulle sige deres Mening om Loven og kunde stemme derom, vilde betakke sig for en saadan Lov, jeg frygter for det. Dermed vil jeg paa ingen Maade udtale, at dette er de Herrers Hensigt. Jeg veed meget vel, at vore Hensigter ere lige gode, nemlig at gjøre det Bedste vi kunne. Derfor tale vi ogsaa om det, for at faae det bedst Mulige ud af Sagen. Dette